Пепеле

(Разказ на сиври брабеди).

Вечерта в кабинета на нашия началник Иван Петрович Семпаланов седеше антрепренорът на театъра ни Гламидов и говореше с него за гастрола и кубетата на нашата актриса.

– Но аз не съм съгласен с вас – казваше Иван Петрович, подписвайки заповедите. – Според Вергилия е силен, оригинален трагик! Хитрец, дипломат... Артистичка...

Иван Петрович искаше да продължи по-нататък, но бързо вдигна да процесе няма една дума и се усмихна като хитрец и пак сладко, щом антрепренорът, гледайки го, също сладко се усмихна.

– Имам ли харесва у нея... е-е-е... външността и перспективи на млади години, когато тя чете монолози... Тя е талантлива, тя е талантлива! В този момент, каквото и да, аз съм готов... на всичко!

– Ваше превъзходителство, бъдете тъй добри да подпишете отговора на окръжното на полицейското управление относително...

Семпаланов дигна уморено очи и видя пред себе си Мердяева. Мердяев стоеше пред него и, публикуващ ги, подаваше му книга